

Op de hoek van de van Swietenstraat en de van Beverninghlaan ligt een statige villa, de Walgaerde. Lang geleden was het een doktershuis met praktijk en heeft er ook een tijd lang een peuterspeelzaal gehuisd. Het is nu al tientallen jaren een tehuis voor kinderen met een lichte verstandelijke beperking. Dat is een ruime definitie voor kinderen met een lager IQ. In de afgelopen jaren is de beoordeling strenger geworden. Veel kinderen die vroeger in de Walgaerde konden verblijven worden nu thuis verzorgd. Het IQ is bepalend voor de scheiding en de groep die hier woont heeft een IQ tussen de 45 en 70/75.

Ik praat met Angelique van der Bent, die voor een deel van haar tijd hier locatiemanager is. Zij vertelt dat de taalvaardigheid van deze kinderen heel behoorlijk is en dat een gesprek meestal redelijk lukt. Maar met veel andere vaardigheden hebben de kinderen het moeilijk. Sociaal-emotioneel zijn ze vaak nog op het niveau van een klein kind en ze vertonen nogal eens gedragsproblemen. De verklaring daarvoor is mede dat hun ouders vaak ook al gehandicapt zijn, waardoor de opvoeding van jongs af aan gebrekkig is. Er is dus voortdurende begeleiding nodig. Daar ligt ook het onderscheid. In de Walgaerde hebben kinderen 24 uur per dag begeleiding en toezicht en dat wordt betaald door de zorginstelling waar het tehuis onder valt. Voor de Walgaerde is dat de Gemiva SVG groep. Kinderen die wat makkelijker te hanteren zijn vallen onder de WMO en de indicatie en bekostiging voor die groep huist dus sinds dit jaar bij de gemeente. De meeste kinderen komen uit Gouda of directe omgeving. Ongeveer de helft gaat in het weekend naar huis, de anderen blijven in de Walgaerde. Het ligt eraan of 'thuis' in staat is het kind op te vangen. Met een pleegouder bijvoorbeeld lukt dat wel, bij de eigen ouders kan dat lastig zijn.

De Walgaerde biedt plaats voor twaalf kinderen; er zitten er nu negen in de leeftijd van tien tot zestien. Maar ook jongere en wat oudere kinderen kunnen er terecht. Kinderen spelen maar beperkt met elkaar, zelfs met toezicht kan dat snel uit de hand lopen. Vrijwel alle kinderen gaan overdag naar de Ark, een school voor zeer moeilijk lerende kinderen. Sommige op de fiets, de meeste gebracht met de auto.

Ze ontkomen niet aan de bezuinigingen in de zorg. Tot voor twee jaar werkte er een kok in de Walgaerde en een huishoudelijk medewerkster. Die zijn wegbezuinigd, de overige staf neemt die taken over. Die verandering levert wel op dat ook de kinderen nu betrokken worden bij het koken, door op hun manier mee te helpen. Terwijl we hierover praten, stopt een wagen van Albert Heijn voor de deur om de bestelde boodschappen af te leveren. Dat gebeurt een paar keer per week. Kinderen kunnen zo nu en dan een lijstje invullen om hun voorkeuren aan te geven en dat levert ook wel eens een heerlijk patatje op.

De Walgaerde heeft een grote tuin en dat is heerlijk voor de kinderen. Maar het gebouw is niet optimaal. Al vele jaren komt zo nu en dan de vraag aan de orde of verhuizen mogelijk is. Ook nu is die discussie gaande. Het gebouw is oud, is lawaaierig, stoffig, heeft veel trappen, drie verdiepingen, en het kraakt. Kortom kinderen vinden er niet altijd de rust die goed voor hen is. Maar het is verdraaid lastig een betere huisvesting te vinden. En het huis zelf is dan misschien niet altijd even stil, de omgeving gedraagt zich heel rustig.

